

σάνδαλα μὲν προέηκεν ἐς Ἄλφειὸν βαθυδίνην,
 ἀνθρακίην δ' ἐμάρανε, κόνιν δ' ἀμάθυνε μέλαιναν 140
 παννύχιος· καλὸν δὲ φόως ἐπέλαμπε Σελήνης.
 Κυλλήνης δ' αἶψ' αὖτις ἀφίκετο διὰ κάρηνα
 ὄρθριος, οὐδέ τις οἶ δολιχῆς ὁδοῦ ἀντεβόλησεν
 οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 οὐδέ κύνες λελάκοντο· Διὸς δ' ἐριούνιος Ἑρμῆς 145
 δοχμῶθις μεγάροιο διὰ κλήϊθρον ἔδυνεν
 αὔρη ὀπωρινῇ ἐναλίγκιος ἤϊτ' ὀμίχλη.
 ἰθύσας δ' ἄντρου ἐξίκετο πίονα νηὸν
 ἦκα ποσὶ προβιβῶν· οὐ γὰρ κτύπεν ὥς περ ἐπ' οὔδει.
 ἐσσυμένως δ' ἄρα λίκνον ἐπώχετο κύδιμος Ἑρμῆς· 150
 σπάργανον ἀμφ' ὤμοις εἰλυμένος ἦϊτε τέκνον
 νήπιον ἐν παλάμησι περ' ἰγνύσι λαῖφος ἀθύρων
 κεῖτο, χέλυν ἐρατὴν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔέργων.
 μητέρα δ' οὐκ ἄρ' ἔληθε θεῶν θεός, εἶπέ τε μῦθον·
 τίπτε σὺ ποικιλομῆτα πόθεν τόδε νυκτὸς ἐν ὥρῃ 155
 ἔρχη ἀναιδείην ἐπιειμένε; νῦν σε μάλ' οἶω
 ἦ τάχ' ἀμήχανα δεσμὰ περὶ πλευρῆσιν ἔχοντα
 Λητοῖδου ὑπὸ χερσὶ διέκ προθύροιο περήσειν,
 ἦ σὲ φέροντα μεταξὺ κατ' ἄγκεα φιλητεύσειν.
 ἔρρε πάλιν· μεγάλην σε πατὴρ ἐφύτευσε μέριμναν 160
 θνητοῖς ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὴν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·
 μήτερ ἐμὴ τί με ταῦτα τιτύσκειαι ἦϊτε τέκνον
 νήπιον, ὃς μάλα παῦρα μετὰ φρεσὶν αἴσυλα οἶδε,
 ταρβαλέον καὶ μητρὸς ὑπαιδείδοικεν ἐνιπάς; 165
 αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι ἢ τις ἀρίστη,
 βουκολέων ἐμὲ καὶ σὲ διαμπερές· οὐδέ θεοῖσι
 νῶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἄλιστοι
 αὐτοῦ τῆδε μένοντες ἀνεξόμεθ', ὡς σὺ κελεύεις.
 βέλτερον ἤματα πάντα μετ' ἀθανάτοις ὀαρίζειν 170
 πλούσιον ἀφνειὸν πολυλήϊον ἢ κατὰ δῶμα
 ἄντρον ἐν ἠερόεντι θαασσέμεν· ἀμφὶ δὲ τιμῆς
 κάγω τῆς ὀσίης ἐπιβήσομαι ἧς περ' Ἀπόλλων.
 εἰ δέ κε μὴ δώησι πατὴρ ἐμός, ἦ τοι ἔγωγε
 πειρήσω, δύναμαι, φιλητέων ὄρχαμος εἶναι. 175